

Toda kaj mu pomagajo ti vzdih? Ostanejo žalibog le — „prazna želja“.

Druga pa je z učencem, kojemu je učitelj obljubil darilo, ako n. pr.: reši računsko nalogo. Učenca mika obljubljeni darilo, pa mogoče mu je tudi nalogo rešiti; on torej naloge ne želi le rešiti, nego rešiti jo tudi hoče!

Ako se komu poželjenje po eni in istej reči večkrat ponovlja, pravimo, da klone na to reč, ali da ima nagnenje do nje. N. pr. marsikateremu učencu vzbuja se želja, da bi postal učitelj, duhovnik, zdravnik ali kaj drugega. O takem učenci pravimo, da ima nagnenje do učiteljstva, duhovništva, zdravništva i. t. d.

§. 8.

O strasteh. (Dušni pretres ali afekt, veselje, žalost, upanje, strah, trepet, omamica.

Strast je neizmerno veliko poželjenje po čem. Dokler um gospoduje strasti, nij škodljiva. Kadar pa strast premaga um, tedaj raste ona z nepopisno hitrostjo ter se navadno ne da več ozdraviti; koj v začetku se je treba strasti krepko ustavljati, ako se je hočemo iznebiti! Strasti so dušne bolezni, katere škodljivo vplivajo tudi na telo. Razločevati nam je strast od dušnega pretresa ali afekta. Strast traje dolgo; afekt pa je močan občutek kratke trpežnosti.

V naslednjih vrstah in v naslednjih dveh odstavkih hočemo govoriti o najvažnejših strasteh.

Ako se česa neizmerno veselimo, navdaje nas veselje; velika pobitost pa nam provzročuje žalost. Pričakujemo li kaj prijetnega, to nam rodi v srci upanje; ako pričakujemo pa kaj neprijetnega, navdaje nas strah. Veči strah, ki nas naenkrat napade, zove se trepet. Trepet se lahko tako poviša, da dušne moči za nekaj časa prenehajo; to je omamica. Omamica nastane lahko tudi vsled nenadnega prevelikega veselja. Vsled omamice sili vsa kri naenkrat k srcu, in na to zadene človeka večkrat kaplja.

(Dalje prih.)

D o p i s i.

Iz Sežane. Naše učiteljsko društvo je zborovalo v 24. dan preteč. m. v Škocijanu s tem le dnevnim redom: 1. Uk — kritika. 2. Verif. zapisnik slednjega zborovanja. 3. O petji v narodnej šoli. 4. Nasvėti. — Izlet v Škocijansko jamo.

Točno ob 9 $\frac{1}{2}$ uri, kakor je bilo napovedano, stopi v solo 17 učiteljev, 4 učiteljice in 1 duhoven, namreč č. g. Jakob Marcola iz Velicega Dola. Potem jame nadopolni tamkajšnji učitelj, g. Tone Pakiž reševati svojo nalogo, predavajoč otrokom o prosto-razširjenem stavku. — Ko mine uk, odide mladina domov in po malem počitku pozdravi g. predsednik Anton Benigar navzoče, mej njimi tudi udeležeca se soseda iz bližnje Kranjske in Istre, spodbujaje nas k bratskemu in vzajemnemu delovanju vsega slov. učiteljstva, poudarjaje korist, ako bi se v metropoli slovenski, v Ljubljani, ustanovilo glavno »Slov. učit. društvo«, kojemu naj bi bila ostala učiteljska društva le podpora, filijale. Razpravljal je tudi dalje, da bi potém bilo možno izdavati velik pedagogičen list, kajti svest sem si — pravi — da ne bi listu manjkalo ni duševne hrane, ni gmotne podpore. »To naj bi bil naš národni dom!« kojo misel je ves zbor odobroval z živokliči. Tudi je bil omenil, da je baš osmina, odkar je visoka cesarjevičina Štefanija blagovolila obiskati Škocijansko jamo, kojey so zavrlili gromoviti: živila! ter, da je odbor, ne na to misleči pogódil nam, ta dan v zborovanje določivši. — V kritiko se ni oglašalo odveč opazovalcev, kajti komaj smo čakali, da zapustimo zaprte prestore ter se podamo v jamo. In kaj bi, saj nam je bil tudi glavni smoter le to: gotovo mi ne bode nikdo oporekal, da nismo i tam kaj dobrega položili v potno torbo, posebno oziraje se na uk iz zemljepisja ožje domovine, domače mi dežele. — Za tim prebere društveni tajnik zapisnik slednjega zborovanja, ki se brez opazek vzprejme. —

O petji v narodni šoli imel bi poročati g. Tone Korsič, a vsled njegove neprisotnosti opustila se je ta točka, ker je društvenemu vodstvu javil, da mu v novejšem času grenijo urice tega življenja tako brz neozdravljive bolezni. — Mej raznimi nasveti smo po želji večine društvenikov sklenili zborovati zadnje dni novembra ali prve dni decembra v Nabrežini. — Bližala se je 12. ura. G. predsednik zaključil zborovanje s Skratnim »živio« na našega presvetlega cesarja, potem zadoneli iz krepkih grl cesarska pesen, ter odidemo v Škocijansko jamo. — Po kakih 2. urah se vrnemo počni in kaj trudni v gostilno Gombačevo. Na obrazih je bilo videti, da je jama naredila dokaj vtisa na nas, ker pri mizi smo bili nenavadno mirni, premišljevali divno občudovani, podzemski svet, predstavljajoč si šumeče in peneče valove Timave, mené, da oko se se pase ob čarobno divjem skalnatem robu, iz pod kojega se prikazuje bistra reka. — Marsikdo izmed bralcev utegne pričakovati, da mu bode v tem dopisu prilika brati popis Škocijanske jame; a jaz se ne mudim nikako pri tem. Tem več pa me bo veselilo, če slavno uredništvo natisne pesmico, ki jo je znani g. Janko Leban v hitrici zveržil (kakor se je sam izrazil). Slove pa tako-le:

Impromptu.

Človeku v prsih stresa se srcé
Stopivšemu v podzemskie hrame té;
Oj človek, kak' si majhen in šibák
Prot' Onemu, ki vstvaril hram je ták!
In ta prekrasna, slavna réka,
Poznana iz starega že véka!
Njo je omenjal že Virgil
Ter vélmož mnog jo je slavil.
A tudi še denašnji dan
Sim roma Slovan, Vlah, Grmán.

In kjer se nahaja takošna krasóta,
Mej národi premine vsa tugóta.
Celo Štefanija, carjevna premila
S pohodom kraj je počastila!
Zares, ponosni lahko ste Brkini
Da v skromnej vašej ljubej domovini
Naravno čudo tako se nahaja,
Navdušenost se v prsih mi narája.
Iz dna srcá želj vam pevec vneti,
Da v trajnej sreči Bog vam dá živeti!

Prebrano to pesen, vzprejeli smo jo radostno in g. J. L. jo je potem sam vpisal v »knjigo obiskovalcev Škocijanske jame« ter se lastnoročno podpisal. — Pri vkupnem obedu se je razgovarjalo o enem, tam o drugem, a najbolj nas je zabaval naš vrli »kraški kvartet«, imajoč najboljše moči iz mej našega učiteljstva. — Hoteli smo se sprehoditi in hajd v Naklo, k velikemu županu, g. Ferd. Mahorčič-u. Tam nas je pri čaši piva zabaval naš vrli sobrat, tovariš g. Martelanec, učitelj v Istri. — Tù je bilo tudi par napitnic, izmed kojih stavim na prvo mesto ono g. Arm. Gradišnika, učitelja v Senožečah. Poslovljal se je ob enem od nas, ker odide na Štirsko, priporočevaje nam složnost, edinost, mejebojno bratsko vzajemnost v korist stanu, samim sebi in národu. Zagotavljal nas je, da neče zabiti našega društva, da mu bo tudi za naprej podpiratelj in ud ter da mu bo čast in veselje podajati črtice o našem društvu svojim tovarišem na Štirskem. Na to se vzdigne član kvarteta, se zahvali g. Gradišniku za blage namere ter šelja po njem Štajercem pozdrav k vzajemnosti. Voščeč mu srečen pot, intonoval se je ter zapel skupno Hajdrih-ov: Živi ga Bog! — Solnce se je pomikalo za gore, v daljini nam je bil še dom. Grenek je bil ločitve čas, marsikomu je zaigrala solza v očesu, spomneč se veselih trenutkov v družbi svojih. Ali tolažil nas je rek, da življenje ni dan veselja, marveč čas dela, in kakor Davorin Terstenjak popisuje v svojej, pred kratkim izdanej knjigi »U radu je spas«, kder nam pripovedovaje dokazuje, da v delu je v resnici rešitev, segnili smo si v roke, ločili se z željo, da se v kratkem vidimo v Nabrežini. Kos.

Iz Vipavske doline. Dolgi 10 let je minulo, kar počiva na Colu na tamkajšnjem pokopališču ranjki učitelj Valentin Bernot. — V črnej zemlji našel je počitek, katerega je v življenju zamaževal iskal. — Tù gori na višavi Colskej spaval je pozabljen dolga leta on, ki se je toliko trudil, ki je toliko trpel. — V dnevniku svojem piše, kako mu je po zimi metel sneg v šolsko sobo skozi okna in vrata, in prezebali so otroci in učitelj. — Slednjič izpolni se mu želja, — novo šolsko poslopje je bilo dozidano, a žalibog! ni mu bilo dano, da bi bil užival srečo. Po velikosti 1874. l. ga je pokosila nemila smrt. — Ljudje obžalovali so njegovo zgodnjo smrt, ter mu skazali zadnjo čast na pokopališču. Kmalu je trava prerasla gomilo, in tujec, ki je prišel na Col, je zamaževal iskal znamenja, ki bi naznanjalo, kje počiva ranjki Valentin. — Pa saj je bil le učitelj. (»Quem dii odere paedagogum fecere«.) — V tem, ko ga je pozabilo vse, spomnili so se ranjcega njegovi tovariši, ravna se po reku: »Svoji k svojim«, in užé pri konferenci v Postojini sprožil je to stvar učitelj na Colu g. L. Punčuh, ter se je tudi trudil, da je to hvalevredno misel uresničil. Sklenilo se je postaviti ranjkemu Valentinu spominek na grob

ter postavljenje nagrobnega kamena združiti s slavnostjo, ki bi imela namen pripomoči k pokritju stroškov ter ljudstvu pokazati solidarnost učiteljstva. — 11. dan oktobra določil se je za to slavnost. Zopet pa se je prikazal znani: »Quem dii . . .«. Uže več ko teden prej jelo je deževati, in deževalo je brez prenehanja dalje in dalje, vmes pa je brila Vipavska burja. — Slavnostni dan je tu. — Nastopiti je bilo treba več ali manj dolgo pot na Col. Komaj dojdemo v šolo, kjer se je imela vršiti veselica, užé je jelo zopet deževati. — Vedni nalivi so gg. učiteljem preprečili pot do Cola. Ipak oprostili so se pa z dopisi ter poslali celó vstopnino po poštnih nakaznicah. — Srčna jim hvala! — To neprestano deževanje pa je i marsikomu drugemu onemogočilo pot na Col. — Preidimo k slavnosti samej! — Po končanej popoldanskej božjej službi šli smo učitelji k grobu druzega pokojnega tovariša. — Nagrobni kamen okinčan je bil z vencem, ves grob kaj okusno urejen in ovenčan. Colski župnik, preč. gosp. Lenasi blagovodil je blagosloviti spominek. — V šumenje iz bučanje votlega groma glasi se, vse čute pretresujoči: »Miserere« — Na grobu smo. — Ljudstvo, ki je prihitelo iz cerkve, stoji na pokopališču v dežji in burji, — stiska se v kote, v mrtvašnico — a ne umakne se. — Oficijelno blagoslovljenje je končano, — kar vidimo stati g. Pernéta, učitelja iz Vipave, ob novo postavljenem križi. — Prijatelj je govoril zadnji govor prijatelju, — tovariš tovarišu. — Stari možjé pa, ki so poznali dobro ranjkega Valentina, ti možjé, ki so vajeni prenesti trud in žalost — jokali so. Govora ponoviti ne morem, ker dobro čutim, da mi manjka moči, da napravim le senco prvotnega vtisa. — Idimo v šolo! — Kdo bi se bil nadejal, da se zamore na visocem Colu prirediti kaj tacega! — Tu je stal oder, ki bi bil delal čast vsakej čitalnici. — Učilnica okusno urejena, na oknih lepe cvetke, med cvetkami pa se blišči tam v daljavi sinje morje, v sredi temna črta, in na tej črti staroslavni Oglej. — Krasno solnce razliva svoje žarke na morje i na Oglej, pri nas pa — črni oblaki, burja i dež. — Ta razgled nam ostane nepozabljiv in dragi bralec, če te nanese osoda na visoki Col, potrudi se tje v šolsko sobo in poglej na sinje morje; bliščalo ti bude nasproti, kazalo lepšo prihodnost — učiteljstva. — Predstava se prične. — »Malo nas je, a smo ljudi« mislil je vsak navzočih učiteljev, ter deloval po svojej moči, da se je predstava smotru uredno dovršila. — Posebno hvalo zaslužijo gospice sestre g. Punčuha, ki so sodelovale pri postavljanji odra posebno pa pri igri. — Gospod Punčuh je prav izvrstno naslikal življenje ranjkega Valentina. Kazal je ljudstvu, koliko trpi učitelj, — oni učitelj, kojega plačujejo z ubogimi 400 — 450 gld. kot kakega slugo, ki zna komaj svoje imé podpisati. — Paedagogika je dobra stvar — dajte nam zadostno plačo, — ne bo se nam treba ukvarjati za nijedno drugo stvar, in živeli bodemo za samo paedagogiko; vsi se bodemo pečali s samo paedagogiko. — Naši kmetje pravijo: »Krava pri gobcu molze«. — Preobrnite tu nekaj besedi (že veste katere), in uganili bode, kaj mislim. — Toda: »ad rem«. — G. Gašperin, nadučitelj Vipavski, je svoj solo »Ježerski valovi« — prav izborno pel. — Burno odobravanje žel je v pohvalo. — Sicer pa natančnejša kritika o petji ni niti moja naloga, niti je v mojej kompetenci. — Pred vsem zahvaljevati se mi je slav. občinstvu i častitej gospodi za blagovoljni pohod slavnosti v toliko težavnih okoliščinah, zahvaliti posebno še nekaterim, ki so z živo besedo in lepim vzgledom pokazali, da ljubijo šolo ter časté učiteljstvo. Bog jih živi! — Posameznih imen ne bom imenoval. — Zakaj ne? — Glejte, to je tako-le! — Bila je v Vipavi šolska veselica. — Gosp. nadučitelj čutil je kot reditelj v srcu dolžnost, zahvaliti se javno v časniku. — To se ni nič hudega, ali — čujte! — predrznil se je imenovati celó onega, ki je kot privatna oseba, to je v primeri s celoto največ pripomogel k uspehu. — Zdaj pa je lonček skipel in hajd, po njem mahali so po gostilnicah in v privatnih druščinah. — Pa, gospod urednik, ne mislite, da smo mi Vipavci dolgo jezni, — o ne; danes se skregamo, in jutri smo dobri. Tako je bilo tudi s to afero; pozabljena je in povedal sem jo le, da me razumete, če se nikomur imenoma ne zahvalim. — Slavnost se je končala; razšli smo se vsak - sebi, ter nesli seboj spomin na ranjkega Valentina, ki mirno počiva tu gori na krasnej višavi ter čaka, da se vleže zadnji učitelj k večnemu pokoju — da potem skupno vstanemo ter potožimo milemu Bogu vse, kar nam je ležalo na srcu. — Na zemlji imajo za nas zaprta ušesa. — Kdaj se bode, pretrgali vi deževni in viharini oblaki in pokazali nam srečno prihodnost srečnega učitelja?*)

M . . . n.

Z Dolenjskega. (Nemško uradovanje naših učiteljev.) Nemško uradujejo naši učitelji? utegne kdo začudeno vsklikniti. Da, nemško, večinoma nemško. Njih uradni spisi in tiskovine so res z malo izjemo slovenski, ali kar vložijo na svoje višje urade, je vse nemško. To pa ni

*) Ne bodite hudi, da smo pri tem popisu izpustili marsikaj, kar se s stvarjo ne ujema, a porabili bomo to na drugem, primernejem kraju.

prav. Učitelji morajo namreč tudi pomagati, da se ravnopravnost pri Slovencih povsodi vpelje. Politični uradniki, ki imajo s šolskimi stvarmi pri c. kr. okrajnih šolskih svetih opraviti, niso slovensčini neprijazni; ravno tako tudi ne udje slavnega c. kr. deželnega šolskega sveta. Naj torej učitelji nikar ne mislijo, da bodo njih zadeve manj ugodno rešene, ako je vloga slovenska. Učitelji pišejo v obče pravilno in lepo slovensčino; ako se je poslužujejo, utegnejo od takih vlog kaj pridobiti še oni nižji uradniki, katerim slovensčina še gladko ne teče. Ako je celó učiteljeva nemščina manj uglajena, to slabše na-nj vpliva, ako se je je pri vlogah poslužil. Prepetilo se je že pri sejah c. kr. okrajnih šolskih svetov, da so se kaki »Nemci« slabi učiteljevi nemščini posmehovali. »Bodimo Slovenci in Dolenjci«, tako so pisale te dni »Dol. Novice«.

Od Šent-Vida nad Cerknico. (Zahvala.) Kakor užé več let, je tudi letos slavno društvo »Národní Šola« za mali znesek darovala naši šoli mnogo različnega šolskega blaga. Za te obilne darove se v imenu zeló uboge mladine nižjeje podpisani prirčno zahvaljuje.

Fran Klínar,
učitelj.

Iz Ljubljane. K preizkušnji učit. sposobnosti (meseca okt. 4. l.) oglasili so se ti-le gg. učitelji, gospód. učiteljice in podučiteljice, in sicer a) za meščanske šole: Robert Erblích; b) za ljudske šole: Stanisl. Novak, Alojzij Pin, Ant. Rozman, Alojzij Sigmund (Nemec), Ljudev. Stiasny, Ljudev. Vagaja in Evgen Grm (Nemec); dalje gospód.: Marija Bernot, Silvija Brandtner, Florijana Brus, Berta Coriary, Ana Giindra, Paula Krušič, Karolina Grahek, Karolina Petrič, Ivana Praprotnik, Ivana Steska, Franja Škrjanec, Josipina Vesner. Iz mej teh so preizkušnjo dostali s sprícalom št. II. štirje učitelji in dve učiteljici, s št. III. trije učitelji in devet učiteljic, s št. IV. pa en učitelj in ena učiteljica.

— Vprašanja pri pismeni preizkušnji učit. sposobnosti. **A.** Za meščanske šole: a) Iz pedagogike: 1. Worin sind die Philantropen auch heute unsere Lehrer? 2. Was versteht man unter Form des Urtheiles? Es sind die formalen Beziehungen der Urtheile zu erörtern. 3. Was sagt das Gesetz vom 2. Mai 1883 rücksichtlich der Aufgabe der Bürgerschule? b) Iz prirodopisa: 1. Es sind die Athmungsorgane des Menschen und das Athmen eingehend zu schildern. Anknüpfend hieran sind auch die Athmungsorgane der Thiere zu erörtern. 2. Systematische Übersicht der Hauptabtheilungen der Sporenpflanzen; Schilderung der Laubmoose an einem Individuum dieser Classe. c) Iz naravoznanstva: 1. Was versteht man unter »Stromstärke, elektromotorischer Kraft, Leitungswiderstand«? — welches sind die Mass-einheiten für diese Grössen, und wie misst man dieselben bei einem geschlossenen constanten Element? 2. Es sollen die Ursachen der Entstehung der barometrischen Minima, die Art und Richtung der Luftbewegung in denselben und ihr Einfluss auf Wind und Wetter angegeben werden. 3. Wie bestimmt man das Atomgewicht der Elemente? 4. Wie soll der Lehrer verfahren, um den Schülern der Bürgerschule die Bedingungen des deutlichen Sehens zu erklären? d) Iz arit-metike: 1. Eine Volksmenge bestand vor 20 Jahren aus 3540 Köpfen und enthält deren jetzt 5126; wie viel beträgt der jährliche Zuwachs auf 100 Seelen? 2. Welcher ist der wahre Wert von $W = \frac{x^2 + x + 6}{x^2 + 2x - 8}$ für $x = 2$? 3. Der Möbeltischler N. N. hier verkauft an N. N. hier auf Abrechnung eine Mahagoni-Garnitur für 385 fl. und einen Divan für 65 fl. Dieser Fall soll in den Büchern des Herrn Verkäufers verzeichnet werden. 4. Eine senkrechte Stange von 25 dm Länge wirft auf den horizontalen Boden einen Schatten von 16.3 dm Länge; wie hoch steht die Sonne zu dieser Zeit? 5. Die Mantelfläche eines geraden Kegels verhält sich zur Basis desselben wie 5:3; wie gross ist der Winkel, den die Seite mit der Basis einschliesst?

B. Za ljudske šole: a) Iz pedagogike: 1. Das Schulzimmer in gesundheitlicher Hinsicht. 2. Was sagt die Schul- und Unterrichtsordnung für allgemeine Volksschulen rücksichtlich der Entlassung aus der Schule? b) Iz nemščine: 1. Das Leben und Treiben des Landmannes im Frühlinge, Sommer, Herbst und Winter ist in vier Bildern von kurzgehaltenem und gleichmässigem Umfange darzustellen. 2. Behandlung des Lesestückes: »Gott grüsse dich!« von Sturm. Drittes Schuljahr.

Gott grüsse dich!

Gott grüsse dich! Kein andrer Gruss
Gleicht dem an Innigkeit.
Gott grüsse dich! Kein andrer Gruss
Passt so zu aller Zeit.

Gott grüsse dich! Wenn dieser Gruss
So recht vom Herzen geht,
Gilt bei dem lieben Gott der Gruss
So viel wie ein Gebet.

3. Einübung des persönlichen Fürwortes im zweiten Schuljahre. *c)* Iz slovensčine: *Kako naj ljudski učitelj počitnice porabi?* *d)* Iz aritmetike: 1. Das Messen durch eine Zahl ist aus dem Vielfachen derselben methodisch zu entwickeln (2. Schuljahr). 2. 44 Weber verfertigen in 24 Tagen bei täglich 8 Arbeitsstunden 300 Meter Tuch von 8 dm Breite; wie viel Arbeiter sind nothwendig, um in 40 Tagen bei täglich 10 Arbeitsstunden 250 Meter Tuch von 1 Meter Breite zu verfertigen? 3. Bei einem Geschäfte, bei dem *A* mit 3000 fl. durch 4 Monate, *B* mit 5000 fl. durch 3 Monate und *C* mit 2000 fl. durch 5 Monate theilhaftig war, ergab sich ein Gewinn von 750 fl.; wie viel erhielt *A* und wie hoch verinteressierte sich seine Einlage? 4. Ein Trapez ist zuerst in ein Dreieck, hernach in ein Rechteck zu verwandeln. 5. Ein senkrechter Kreiscylinder hat eine Grundfläche vom Halbmesser $r = 7$ cm und eine Höhe $h = 10$ cm; wie gross ist die Mantelfläche? ($\pi = \frac{22}{7}$). 6. Bei einem senkrechten Kreiskegel ist der Halbmesser der Grundfläche $r = 6$ cm, die Seite $s = 10$ cm; wie gross ist die Höhe? 7. Es soll den Schülern gezeigt werden, wie der Rauminhalt eines senkrechten Prisma mit rechteckiger Grundfläche gefunden wird. *e)* Iz črtanja: Zeichnen der Umrisse mehrerer geometrischer Körper. *f)* Iz pisanja: Pisanje latinskega in nemškega pisa.

— Iz seje c. k. deželnega šolskega sveta, v 24. in 28. dan septembra t. l. Določi se, da naj občina Ljubljanska vzdržuje mestno deško ljudsko šolo z nemškim učnim jezikom. — Za trdno se postavijo učitelji in učiteljice v ljudskih šolah v Dupljah, na Trsteniku, v Selcah, na Bohinjski Bistrici, v Šent-Jarnej, v Vremah, v Šent-Petru, v Kranji in na Dobrovi. — Učitelj v Besnici prestavi se v Tuhinj. — Dvema učiteljema (kakor je užé v zadnjem »Učit. Tov.« omenjeno) dovoli se, da gresta v posebno šolo na tehnologičnem avstr. muzeji na Dunaj. — Nadučitelju (gosp. Jak. Mencinger-ju na Boh. Bistrici) dovoli se stalna pokojnina. — Dovolj se več petletnih doklad. — Odobri se poludnevno poučevanje v I. razredu na ljudski šoli v Slavini. — Nova šola v Babnem Polju se dež. odboru priporoča v podporo (pri zidanji). — Nasvèt nekega gosp. uda dež. šolskega sveta, da bi se preuredila §§. 24. in 25. ustrahovalnih pravil, izroči se gimn. ravnateljstvu, da se o tem izreče. — Reši se več pritožeb o kaznih za šolske zamude, za nagrade (za poučevanje v krščanskem nauku, za poučevanje v drugem deželnem jeziku, v kmetijskem pouku, v ženskih ročnih delih, za poučevanje v šolah za silo, za presežek pri poučevanju i. dr.).

— Poddružnice družbe sv. Cirila in Metoda se tu pa tam po Slovenskem veselo ustanovljajo. — Delajmo za ohranitev svojega národa in jezika!

— Lepo darilo 50 gold. daroval je »Národní Šoli« naš prevzvišeni knezoškof dr. Jakob Misija. Slava!

— Društveni večeri »Slov. učiteljskega društva« so se začeli v sredo 7. preteč. m., ter se bodo nadaljevali vsako sredo zvečer (navadno v društveni sobi na Šent-Jakobskem trgu v grof Blagajevi hiši št. 10, v II. nadstropji.) Začetek ob 7. uri zvečer. Vse ude »Slov. učiteljskega društva« k tem večerom uljudno vabi *odbor „Slov. učit. društva“.*

Razpisi učiteljskih služeb.

Na Kranjskem. Na enorazrednici pri Sv. Jakobu (v Ljubljanski okolici) s 400 gold. letne plače (za trdno). Prošnje vzprejema c. k. okrajni šolski svet za Ljubljansko okolico v Ljubljani do 15. nov. t. l. — Na enorazrednici na Jesenicah (za trdno), s 400 gold. letne plače; pri c. k. okrajnem šolskem svetu v Krškem do 20. nov. t. l.

Premene pri učiteljstvu.

Na Kranjskem. Gosp. Mih. Verbič, potrjeni učiteljski pripravnik, je začasno postavljen na II. učiteljsko mesto v Cerkljah in gospdč. Ivana Vohinec, začasna učiteljica, pa za trdno na III. učiteljsko mesto ravno tu. — Gospdč. Ana Demelj, zač. učiteljica v Mozeltji, je za trdno postavljena na II. učit. mesto na deklško šolo v Kočevji. — G. Jan. Kambič, potrjeni učit. pripravnik, nastavljen je za zač. učit. na Razdrtem. — Gospdč. Marija Mozeltj, zač. učit. v Košani, premeščena je v Trnovo, a na njeno mesto prišla je potrj. kandidatinja gospdč. Terezija Šarlah. (Gospdč. Parma ni prišla v Trnovo, ampak v Lokvo na Primorskem.) — Novoustanovljeno službo v Ustji je zač. dobil potrj. učit. pripravnik g. Janez Trost. — Gospdč. Venedikter, učiteljica v Kočevji, se je službi odpovedala (omožila).